

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3053/2017
11.07.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужилаца АА, која је уједно и правни следбеник покојне ББ, бивше из ..., ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, свих из ..., које заступа пуномоћник Рамиза Паљевац Емровић, адвокат из ..., против туженог ЖЖ из ..., кога заступа пуномоћник Жељко Николов, адвокат из ..., ради својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2937/15 од 16.03.2017. године, у седници већа од 11.07.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2937/15 од 16.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П 871/14 од 11.09.2015. године, у ставу 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле ББ рођене ББ1 из ..., па је утврђено према туженом ЖЖ из ... да је тужилца власник $\frac{1}{2}$ породичне куће описане у изреци пресуде и дела кп. број ... КО ..., све по основу стицања у браку са сада покојним ЗЗ, бившим из ..., те се тужени обавезује да јој то право призна и дозволи несметано коришћење. У ставу 2. изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца АА, ГГ, ВВ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, свих из ..., па је утврђено да су тужиоци по основу наслеђа иза смрти ЗЗ, сувласници на једној идеалној половини породичне куће означене као објекат 2 помоћни објекат описане у том ставу изреке пресуде, па је обавезан тужени да им призна то право и преда на коришћење у року од 15 дана. У ставу 3. изреке, тужени је обавезан да тужиоцима на име трошкова поступка исплати 694.400,00 динара у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2937/15 од 16.03.2017. године која је донета након одржане расправе пред другостепеним судом, ставом 1. изреке, укинута је пресуда Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П 871/14 од 11.09.2015. године. Ставом 2. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле АА као правног следбеника покојне ББ којим је тражила да се утврди према туженом ЖЖ да је тужилца власник $\frac{1}{2}$ породичне куће постојеће на кп. број ... КО ... из листа непокретности број ... за КО ... по основу стицања у браку покојне ББ са покојним ЗЗ,

бившим из ..., те је тужени дужан да јој то право призна и дозволи несметано коришћење, као неоснован. Ставом 3. изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца АА, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ који су тражили да се утврди према туженом ЖЖ да су тужиоци по основу наслеђа иза смрти ЗЗ сувласници на $\frac{1}{2}$ породичне куће постојеће у ... описане у том ставу изреке пресуде, те да се тужени обавезе да им то право призна и преда на коришћење као неоснован. Ставом 4. изреке, тужиоци су обавезани да туженом солидарно на име трошкова поступка исплате 338.900,00 динара у року од 15 дана.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу чл. 408. и 403. став 2. тачка 3. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 294. став 1. тачка 3. ЗПП на коју ревизија указује пошто између истих странака не тече друга парница о истом предмету спора. Наиме, у парници на коју указује ревизија ради се о спору за поништај уговора о доживотном издржавању, а то питање није од значаја за овај спор у коме се одлучује о стицању права својине у брачној и породичној заједници. Управо је исход овог спора од значаја за парницу у вези пуноважности уговора о доживотном издржавању.

Према утврђеном чињеничном стању, сада покојни ЗЗ, бивши из ... је током 1943. године закључио брак са сада покојном ББ, бившом из ... у ком браку имају шесторо деце која су рођена у периоду од 1943. до 1958. године. Пре иселјења у ... ББ је њен отац оставио новац (није утврђена сума) па су ЗЗ и ББ делом и од тог новца купили стару кућу у коју су живели до 1960. године када су је продали и 1962. године су почели да граде нову кућу коју су завршили 1965. године. Током 1967. године продали су и ту кућу и сви - цела породица су се преселили у ... где су купили плац и поставили темељ за кућу. Међутим, већ наредне године ЗЗ и ББ са децом су се вратили у ..., с тим што је најстарији син ГГ још неко време остао у ..., како би продао плац са темељем што је и урадио за износ од око 28.000 ДМ што је донео са собом када се вратио у земљу, а убрзо по повратку он се и запослио у предузећу ... у ... као возач камиона. Крајем 1969. године престала је брачна заједница између ЗЗ и ББ па је ЗЗ почео да редовно одлази у ... где је радио као грађевински радник и задржавао се по неколико месеци, а ББ је остала са децом у ... где су становали у приватној кући. Када би долазио из ..., ЗЗ је долазио у кућу у којој су ББ и деца становали само да би видео децу, а са ББ није успостављао никакву заједницу нити су одржавали односе. Током 1971. године ЗЗ је поднео тужбу за развод брака, па је брак са ББ разведен пресудом Окружног суда у Новом Пазару од 21.03.1971. године, а та пресуда је потврђена пресудом Врховног суда Србије од 19.12.1972. године. Око четири године након престанка брачне заједнице између ЗЗ и ББ, ЗЗ је у мају 1973. године купио плац по

писменом уговору о купопродаји. Након куповине плаца ЗЗ је на истом започео малу приземну породичну кућу за сопствене потребе у вези са чијом градњом је решењем судије за прекршаје Општине Нови Пазар од 11.06.1974. године оглашен кривим за прекршај што је 17.10.1973. године затечен да врши градњу стамбене зграде без грађевинске дозволе и изречена му је новчана казна. Током градње куће ЗЗ и ББ нису били ни у брачној, ни у ванбрачној заједници, те је кућа грађена искључиво за покојног ЗЗ, а ББ за чије потребе кућа није грађена није ни на који начин учествовала у градњи куће. Најстарији син ВВ помагао је оцу у градњи куће с обзиром да је као возач камиона имао приходе, па је вршио бесплатан довоз грађевинског материјала који је био потребан за градњу куће, а помагао је и финансијски. ЗЗ је био добар мајстор, професионални зидар те је у највећој мери сопственим радом и учествовао у градњи спорне куће. Када су у кући оспособљене две просторије за становање у једну се уселио ЗЗ, а у другу ВВ са супругом док је ББ остала и даље да живи са децом у кући у којој су становали приватно. Спорна кућа је била приземна са димензијама 8,5x8,5 метара од укупно четири одељења од чега два нису тада била завршена, на поду је приликом уселења била земља, а зидови неомалтерисани. Неколико месеци након што се ВВ уселио са супругом у једну просторију ЗЗ му је наложио да кућу напусти што је ВВ са супругом и урадио, па ЗЗ остаје у кући да живи сам. Неколико година после тога ЗЗ је у кући живео сам, а 1981. године је почео да живи са ИИ са којом је те године и закључио брак, с тим што ИИ из претходног брака има сина ЖЖ, овде туженог. Током 1979. године ВВ и ЕЕ, синови ЗЗ и ББ су заједничким средствима саградили још једну кућу па су се након опремања дела те куће сви заједно односно ББ са својом децом од којих су неки већ имали своје породице уселили у ту кућу. После женидбе са ИИ, ЗЗ је као прималац издржавања са њом закључио уговор о доживотном издржавању и исти оверио пред Општинским судом у Новом Пазару од 16.12.1981. године, а после ЗЗ смрти ИИ је закључила уговор о доживотном издржавању у вези истих непокретности, које су у овој парници спорне, са својим сином ЖЖ овде туженим и тај уговор је оверен код Општинског суда у Новом Пазару 23.03.2007. године. Покојна ББ је преминула ....2016. године, а за њеног јединог наследника оглашена је ћерка АА. ЗЗ је преминуо ... 2006. године, а исте године је преминула и његова друга супруга ИИ.

У овој парници тужиоци траже да се утврди да је спорна кућа заједничка својина сада покојних ЗЗ и ББ стечена у њиховој брачној заједници, те да је отуда сада покојна ББ била власник на $\frac{1}{2}$ исте односно да је то сада њена ћерка АА као једини наследник. Такође траже да су по основу наслеђа власници на $\frac{1}{2}$ исте непокретности. Другостепени суд је након одржане расправе одбио тужбени захтев тужилаца нашавши да се у конкретном случају не ради о заједничкој имовини сада покојних ЗЗ и ББ већ да је у питању посебна имовина сада покојног ЗЗ са којом је он касније располагао уговором о доживотном издржавању у корист своје друге супруге ИИ, а она иза тога такође уговором о доживотном издржавању је имовином располагала у корист свога сина, овде туженог ЖЖ.

Породични закон ("Службени гласник РС" 18/2005) у члану 357. став 1. прописује да се одредбе тог закона примењују и на породичне односе који су настали до дана почетка примене тог закона уколико законом није другачије одређено. С обзиром да је тужба у овој парници поднета 02.07.2009. године, дакле, у време примене Породичног закона, то имајући у виду наведену одредбу произилази да се конкретан спор има расправити применом тог закона. Породични закон у члану 171.

став 1. прописује да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Дакле, за постојање заједничке имовине по овом основу потребно је постојање брака, заједнички рад и средства уложени у стицање имовине, а такође и намера стицања односно свест да се имовина стиче за себе. Код чињеничног стања које је утврђено да је заједница живота између ЗЗ и ББ престала 1969. године, да је брак правноснажно разведен 19.12.1972. године, а да је плац купљен 28.05.1973. године и да је градња куће на њој започета исте године, очито произилази да је спорна имовина стечена након престанка брака између ЗЗ и ББ, те отуда по напред наведеном основу не може иста представљати њихову заједничку имовину. Предметна имовина не може бити заједничка ни применом члана 191. Породичног закона који се односи на имовину коју су стекли ванбрачни партнери у току трајања ванбрачне заједнице с обзиром да је, као што је наведено фактички заједница живота престала 1969. године а 1971. године и брак формално разведен. Оспоравање ревизије да је престала заједница живота између ЗЗ и ББ у време како је то нашао другостепени суд представља побијање чињеничног стања што у ревизијском поступку није дозвољено. Исто важи и за тврдњу ревизије да је новац у износу од 22.000 марака који је остварен продајом имовине у ... ЗЗ утрошио у градњу спорне куће јер ни ту околност другостепени суд није у чињеничном стању прихватио и утврдио. Позивање ревизије на околност да је у овом случају ЗЗ кућа припала у суштини његовом пасторку што није морално и савесно није од значаја за одлучивање у овом спору код чињенице да је ЗЗ уговором о доживотном издржавању своју имовину односно спорну непокретност оставио својој другој супрузи, која га је наследила, а након тога она је истом имовином располагала у корист овде туженог као свог сина уговором о доживотном издржавању. Раније је већ наведено да околност што се води посебна парница за поништај уговора о доживотном издржавању није од значаја за пресуђење у овој парници с обзиром да се овде ради о својини по основу стицања у брачној и породичној заједници а да је у суштини управо исход ове парнице претходно питање за парницу око уговора о доживотном издржавању јер се подразумева да се уговором о доживотном издржавању може располагати само имовином на којој постоји право својине.

С обзиром да се осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност другостепене одлуке, то је ревизија одбијена на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић